

[Yvonne Herløv Andersen]

lidt om, inden man byggede nye plejehjem og løste det på den traditionelle måde. Men det kunne vi gøre sammen med private initiativtagere; det kender vi jo godt.

Det er glimrende at få moderniseret i den offentlige sektor med den teknologi, som de sidder og mangler i dag, hvor man laver mange ting manuelt. Jeg ved godt, at ny teknologi koster arbejdspladser, men jeg synes alligevel ikke, man skal undlade at indføre den. Man skal blot lave aftaler på de enkelte områder, som vi kender dem i dag, så man sikrer, at der ikke bliver den pludselige overgang fra én type til en anden, der så koster de mange arbejdspladser. Jeg synes, det er godt, man laver det på samme måde som for private, nemlig ved at give institutionerne mulighed for lån.

Så er der endelig borgerne. Hvad med dem i dette her spil? De skulle jo så have en bedre service, og det vil vel næsten for de fleste borgere sige mindre ventetid, for det kender de alle sammen. Der er folk i dag, der mister deres sygedagpenge, fordi de skal ind at have ordnet et knæ, for at tage et helt enkelt eksempel. Man kan sagtens ændre hospitalsvæsenet, som jeg ved man bl.a. i Københavns amt og andre amter har været i gang med, nemlig ved at lade de mindre sygehuse ude omkring tage sig af specialopgaver, så folk ikke får den lange ventetid. Man får sine ventelister nedbragt på den måde.

Det er også meget vanskeligt for borgerne at finde ud af love og cirkulærer i dag. Man kan godt læse, hvad der står i loven, og man kan også godt se, hvad der står i cirkulæret som en brugsanvisning, men man kan ikke se de skuffecirkulærer, som findes mange steder, og som sætter rammer for mange ting, og det giver nogle problemer. Vi kræver sådan set, at folk kender loven, og så må det også være muligt for dem. Derfor er det godt med en regeldatabase eller i hvert fald et sted, hvor man kan trække det ud, man har brug for, og så se, hvad loven egentlig siger. Jeg vil ønske, dette her kommer vældig godt fra start og vil optage sindene lige så meget, som den økonomiske debat har gjort.

Maisted (FP):

Det er jo ikke nogen særlig ophidsende debat, denne her, men lad os tage fat på nogle af de problemer, der drejer sig om de of-

fentligt ansatte. Det er jo en udbredt misforståelse i offentligheden, at fremskridtspartiet skulle angribe offentligt ansatte og antallet af offentligt ansatte. Vi har aldrig angrebet de offentligt ansatte. Vi har angrebet de politikere, der har fordelt et hav af opgaver og sørget for, at den offentlige sektor er vokset ud over alle grænser og ud over, hvad der er rimeligt.

Det er udgangspunktet. Hr. Ivar Nørgaard sagde, at nu skulle man endelig passe på ikke at lave besparelser, for så fik man bare flere arbejdsløse. Men kendsgerningen er jo, at man inden for de sidste ti år har øget antallet af offentligt ansatte med 500.000, og så er det lykkedes at skaffe 310.000 arbejdsløse, men i den private sektor. Der er en nøje sammenhæng mellem disse ting.

Jeg er selvfølgelig dybt chokeret over redegørelsen fra finansministeren, ikke så meget fordi finansministeren vil være mere effektiv og lave rammebeslutninger på en masse områder og lave budgetforbedringer osv. – vi er selvfølgelig også interesserede i, at tingene bliver lavet rationelt – som fordi man cementerer den offentlige sektor sådan, at man går fra 1983 med 752.000 til 778.000 i 1987. Det er et knæfald for socialdemokratisk politik, som den har været ført igennem de sidste ti år, og det er også dér, vi reelt har problemerne, for hvad er kendsgerningen for den offentlige sektor? Den er, at forretningen giver underskud. For øjeblikket har vi et underskud i størrelsesordenen 60 mia kr. for finansåret 1984, og det vil sige, man har drevet forretningen ualmindelig urationelt. Man har aldrig sørget for, at der var en balance imellem indtægter og udgifter. Det kan jeg da godt forstå; det er god socialdemokratisk politik, for det er da indlysende, at de 875.000, der er ansat i den offentlige sektor, giver mange stemmer til socialdemokraterne, hvis man pryder hele begrebet offentlig sektor og besparelser med, at der skam bliver en hel masse flere arbejdsløse, hvis man skulle finde på at drive det mere rationelt og sørge for, at der var balance imellem indtægter og udgifter. Det er jo forståeligt; det er god socialdemokratisk politik. Desuden har de i sinde at udvide og ikke reducere den offentlige sektor. Men som sagt er det også dér, regeringen har sine problemer. Når der ikke er sket noget reelt politisk sporskifte i dansk